

27 SEP. 2016

201503179
Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

0530.2016112714

Datum 26 september 2016
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2016109091

Onze referentie
2016112714

Uw referentie
G47201503179

Uw brief van
25 augustus 2016

Geachte mevrouw

U hebt op 25 augustus 2016 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van zittend ziekenvervoer.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

In het artikel over zittend ziekenvervoer van de overeengekomen zorgverzekering is het recht op vergoeding omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Verzoekster werd gedurende 9 weken op werkdagen behandeld in verband met COPD, GOLD IV in een revalidatiecentrum met opnamemogelijkheid. Gedurende de week is zij hier ook opgenomen.

De longrevalidatie waarvan in dit geval sprake is heeft betrekking op COPD, GOLD IV en kan beschouwd worden als de behandeling van een langdurige ziekte of aandoening waarvoor verzekerde langdurig is aangewezen op vervoer. Uit het dossier valt op te maken dat de behandeling ingezet is als een behandeling met doordeweeks verblijf en dat verblijf in het weekend slechts soms plaatsvindt aan het begin van de behandeling en bij zeer ernstig beperkte patiënten. Uit het dossier blijkt dat dit bij verzoekster niet het geval is geweest.

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
26 september 2016

Onze referentie
2016112714

Naar het oordeel van de medisch adviseur is de (op verzoek van verweerder) door de behandelaar van verzoekster aangedragen argumentatie waarom behandeling in het weekend niet noodzakelijk was, niet relevant.

Wel aan de orde is de vraag of verzoekster in staat was om met het openbaar vervoer te reizen. Mevrouw geeft aan in verband met haar klachten niet zelf te kunnen rijden of met openbaar vervoer te kunnen reizen. Haar lichamelijke conditie was van dien aard dat haar maximale loopafstand minder dan 400 meter was en traplopen niet mogelijk was. Bij het reizen per trein en bus zou zij grotere afstanden moeten lopen en een aantal keren moeten overstappen met bagage. Gezien de verklaring dd 24 juli 2015 van de behandelend longarts (COPD, GOLD IV met fors ondergewicht) acht de medisch adviseur het aannemelijk dat reizen met openbaar vervoer een te grote energetische belasting voor verzoekster zou vormen. GOLD IV geldt als de zwaarste klasse van COPD.

Juridische beoordeling

In het artikel over zittend ziekenvervoer is geregeld dat er vier patiëntencategorieën in aanmerking komen voor zittend ziekenvervoer.

Verzoekster valt niet onder één van de vier genoemde groepen.

Verweerder heeft haar situatie ook getoetst aan de zogenaamde hardheidsclausule. Uit de bij het toepassen van de hardheidsclausule gehanteerde formule blijkt dat verzoekster, met name op basis van de reisafstand, voldoet aan de voorwaarden van de hardheidsclausule. Verweerder wijst het verzoek toch af omdat volgens verweerder weekendverlof geen wezenlijk deel uitmaakt van de behandeling in het revalidatiecentrum en daarom de kosten voor vergoeding niet in aanmerking komen.

De aanspraak op zittend ziekenvervoer vindt zijn basis in de artikelen 2.13, 2.14 en 2.15 Bzv. Het Zorginstituut constateert dat geen van deze artikelen een bepaling bevat waaruit zou blijken dat het vervoer aan het begin van de week naar het revalidatiecentrum en aan het eind weer terug naar huis niet uitgesloten is in bovengenoemde bepalingen. De door verweerder gehanteerde term 'weekendverlof' lijkt eerder bij een verblijf krachtens de Wet langdurige zorg te passen en werkt hier wat verwarrend. Bij een behandeling met opname op doordeweekse dagen is de vraag niet aan de orde of behandeling in het weekend wellicht noodzakelijk of mogelijk is.

Nu verzoekster wel voldoet aan de in de hardheidsclausule bepaalde grens van minimaal 250, heeft zij wel recht op vergoeding.

Advies

Gelet op het bovenstaande adviseert Zorginstituut Nederland tot toekenning van het verzoek.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
26 september 2016

Onze referentie
2016112714